

ס"ד א מ"י פ"מ ממכבים
לודג הילכה ז טו"צ"ע
ה"מ ק"י מרימה קעיף ו:
ס"ה ב מ"י ס"ט טו"צ"ע ס"ט
קעיף ג:
ס"ו ג ד מ"י פ"ז מ"ל'
שמיינא הילכה ט סמג
ע"זין קג טו"צ"ע י"ד ק"י לו
קעיף ז:
ס"ז ח (מ"י פ"מ ממכבים
לודג הילכה ח) סמג
ע"זין מל טו"צ"ע ה"מ ס"ען
מרימה קעיף ד:
ס"ח ו מ"י ס"ט טו"צ"ע ס"ט
קעיף טו:
ס"ט ז מ"י ס"ט טו"צ"ע ס"ט
קעיף טו:
ע ח מ"י ס"ט טו"צ"ע ס"ט
קעיף יז:

העוקץ מתוך היגתלוג ומקלו
הן צנ הצעול נטלה זוכנתו מה שכנם
מכה צהקיתה ותקאה זקונטרא על
גיה עוקץ ול"ת מפלצת זמליינו עוקץ
יפיטומת צמוקוס חדל בקוף פ' יוקה
דופן (נה דג מ"ג וטס) גדי מימני
בוגלת לדנן צנ עולי הומל מצטצחים
פעטמתה לרזי יוקי הומל כדי ציהת
גוטן ידו על העוקץ ושה זוקע
יאורה לחוזל לעוקץ גות הודה צל
ՃՃ צהטינוק מוכנים לתוכ פיו ופיטומת
זוה הצער צחתה העוקץ זמאנטיל
צאניך וקעת ריח נלה מדרזיכיל כהן

יבינו חננאל

שנקף עורו במקצת כמו
פיגי תמרה אדומין כשרה
וגריסי נמי באלו טרפו
הגלווה ר' מאיר מכשיר
וחכמים פוסלין שנקף
עורה כאחינה סומקא והני
מילי כולה אבל נשתייר
מקצת מציל בגלוזה.
ניקב נקב מפולש במשהו
ושאיינו מפולש בכיסר.
בעי דבא נולדו בו
באתרוג סימני טריפה
כגון שנשפך כקיותן
[מהו] ואמרינן ת"ש
אתרוג תפוח סרוח פסול
מאי לאו תפוח מבחוץ
וסרוח מבפנים וקANTI
פסול ודחין לא אידי
ואידי מבחוץ ולא קשיא
הא דאיתפה ואח"כ סרה
והא דסרה ואח"כ איתפה
ולא אפשרה. ניטלה
פיטמתה. נראה הדברים
שהוא דד של חוטם
כפייטה של דד כדתניה
פיטמא של רמון. אבל
הא דתני ר' יצחק ניטלה
ובוכנתו והוא קצה העץ
הנתון באתרוג כגון
בוכנה דgresi' בשחיטת
חולין האי בוכנה דשר
מדוכתיה טריפה ושם
המדוך בוכנה כדgresin
(בחולין נ"ב) בוכנה
ואסיתא ובאתרוג העץ
שהוא תלוי בו באילן
הוא כמין בוכנה ובעיקר
האתרוג חkok כמו
אסיתא והעץ נתון בה.
וקי"ל שם נערה
בוכנה מן האסיתא
חייבין שמא ניטל
מגופו של אתרוג עמה
וחסר האתרוג ופסול
אבל אם הבוכנה באתרוג
קיימת בתוך האסיתא
ונחתך העץ למלחה
הימנה כשר שהרי העיקר
קיים וזהו ניטל עוקציו
כשר. אתרוג כושי
פסול אווקמה אבי דומה
לאדם כושי פסול אבל
אתרוג כושי כשר ורבא
אווקמה בא"י שננו
שאתרוג כושי פסול.
אתרוג הבוסר. כדכתיב
אבות(aceto) בוסר ר"ע
פוסל וחכמים מכשידין
והלכתא כחכמים ור'
שמעון דפטר את
האתרוגין בקטנו מז'
המעשר כשיטת ר'
עיבירא

לשיטת ר' עבירא

ויקל נאפהה כקייטון מזוס דלה קיימי
ונתניינן דקמני ניקב ומקל כל צהוּה
ה צופי לשוי תניינה דומיה דהחליני
למצעם לחלה מלטה כיון מדקתי

בכולה היא במקצתה: נסדק ניקב: תני
בר (ט) חנינה י' ניקב נקב מפולש במשהו
מפולש בכאייסר בעי רבא נולדו
יג סימני טרפה מהו מיי קמיבעיה ליה
ף חנינה אי נסדק חנינה אי ניקב חנינה
מיבעיה ליה כדעולה אמר רבי יהנן
ה שנשפכה כקיתון כשרה ואמր רבא
דקיימה סימפוניה הא לא קימי
גחא טרפה י' הכא מיי דלמא התרם הווא
שליט בה אוירא הדר בריא אבל הכא
ז בה אוירא סרוחי מסרחת או דלמא
נא ת"ש י' אטרוג תפוח סרוח כבוש
י' כושי לבן ומונמר פסול אטרוג כבדור
ויש אומרים אף התוים אטרוג הבוסר
פוזל וחכמים מכשירין גדלן בדפוס
כמיין בריה אחרת פסול קטני מיהת
סרוח מיי לאו תפוח מבחויז וסרוח
ס לא אידי ואידי מבחויז ולא קשיא
תפוח ע"ג שלא סרוח הא דסורה ע"ג
גפח אמר מר אטרוג כושי פסול והחנינה
בשר דומה לכושי פסול אמר אבי כי
י' מתני' דומה לכושי תנן רבא אמר לא
ז' הא לנ' והא להו atrrog bosr r"u
וחכמים מכשירין אמר רבה ר' עקיבא
אמרו דבר אחד ר"ע הא דאמרון ר"ש
יא (דchania^ט) ר"ש פוטר^ט את האטרוגים
א"ל אבי דלמא לא היה עד כאן לא
ר"ע הכא דבעין הדר וליכא אבל התרם
סבירא ליה אי נמי עד כאן לא אמר
התרם אלא דכתיב^ט עשר תעשר את
באות זרעך כדרך שבני אדם מוציאין
ה אבל הכא כרבנן סבירא ליה
ותנו

ויל שמות ננה מפונט חנוך חי הפלר נומל
קווין מפה אל פה פלווט"ה גלווע"ז לי ההייל
ויי כמיין דוד ועגול כקדלה: [וע"ע חום' ס
וילג יתכן כדפליטית נሪיך פילקין (דב נה:^ט)

בכולה. וכך: במקצתה. פמול דמנומל כוּה: **תני עולא בר חנינא.**
הניך ולו חקל קלי דמכאל תנא דמתני' ויהי תנא למיימל
להם מפולא כוּה מלידו נידיו פמול נקע כל צוואת הפילו אל מהן
ונקע צחינו מפולא צכליאקל הס לרקע כהיקל פסול וטע"פ צלחן כסל

א' הא בכוֹלָה הא במקוֹן
עוֹלָא בר (ה) חנינא ב' ניַי
וישאינו מפושט בכוא
באתרוג סימני טרפה
אי נקלף תניינא אי נסדר
כ' קא מיבעייא ליה כ
ו' ג' ריאה שנשפכה כק
ד' והוא דקיימה סימני
סימפוניה טרפה י' הכה
דלא שליט בה אוירא
רישלייט בה אוירא סר
לא שנא ת"ש ואותר
שלוק יכושי לבן ומנוון
פסול ויש אומרים אף
ר"ע פוסל וחכמים
ועשוו כמיין בריה או
תפוח סרווה מי לאו
מבפנים לא אידי וαι
הא דתפה אע"ג דלא
דלא תפוח אמר מר אריה
כושי בשר דומה לבי
תנן נמי מתני' דומה ל
קשה י' הא לנ' והא י
פוסל וחכמים מכשיר
ור"ש אמרו דבר אחד
מאי היא (דרתנייא^ט) ר"י
בקוטן אל אבי דלמן
קאמר ר"ע הבא דבעית
כרבנן סבירא ליה אי
ר"ש התם אלא דכתה
כל תבואה זרעך כדוח
לזרעה אבל הכא

כלום כגן שמחצ' צו ימד עזב וממני
כפחות מכחיקל וצחהינו מפולץ:
סימני טרפה. שגגה נטרפה^ט זה
ולקמיה מפלצת ליה: נקלף. סימני
טרפה כוֹה דה'ינו ה'גלוּה^ט: נבדק.
ה'יינו גרגלת צנקדק כולה צלה
נטמייל זה חוליה נמעלה וחוליה
למעלה^ט: ניקב. כגן ניקב קרוס צל
מעומך: ריאה שנשפכה בקיותון. ה'צאל
צטמוץEK קראוס נימום ונעצה כמיס:
הא לא קיימי סימפוניה טרפה.
ה'למה מקימני טרפה הוֹה: ה'הא
מאי. הס נימום וקיימי סימפוניה
ה'יינו מדרי ה'זולע צהגליין
צטוכס: סרווחי מסרחת. נלקצת:
תפוח סרווח. מפלצת נקמן: כבוש.
צחומץ הוא צהולדל: שלוק. מוצצ'ל
צ'וּתל צהול צרומתין: (בדור^ט). העזוי
כמיין כדול עגול כדול פלוטו^טה:
ה'תיום. צניש לזוקין ימד: הבושר.
קמן כפול צלען: גידלו בדפום.
צעוואה לו לפום צאשו קען וונטנו
צטוכו צמ'וויל וגדל כמדת ה'לפום.
לפום פולמ'ה צלען^ט כל דצל העזוי
לעשות למדתו לזריס ה'חליס על גזיו
כמו מנעלין הוא צטוכו צעין צפיו
עווזין קדרות נלהס ה'פניש^ט ציכנינו
העיקם למוֹק הקדרה ובלחם נעה
צ'וּתה כגן הלוֹ קלי לפום: כמיין
בריה אחרית. צחינו דומה ל'תלוג
כלג': Mai לאו תפוח מבחויז.
צנפתת^ט ונלקצ' מצחן: סרווח מבפנים.
וקלייפטו קיימת כמיין לייח' צנאנפלה
כךיתון: לא תפוח אע"ג דלא פרח
פרח אע"ג דלא תפוח. תפח חיינפל'ה
צלען^ט כגן צנפלו גאניס צמלוֹז
ומפח מלט נלקצ' ל"ה מפח נלקצ'
קלח ריחו רע מהמתת תולעים
צ'הכלגו: דומה לכושי. צגדל כלן

כלומר ניקב נקי מפולג הוא נגיון הקימפונות והוא מカリ כל צורה צלול
סיפה ניקב ו-
אתרוג ככדור פטול. ככלומר עזוי כמיין כדורי צל עול צמאתקו
צל גנות צוילקות זו נזו אך דבלי תולה נולקין מפה ה-
(מנאlein דף ס. ופס) וחייב לגדק כדוד צללית וכיינו עזוי כמיין דו
כהדיח]: **אתרוג** הבופר. פי' בקונטם קנן כפוף הלאן ונח יתכן כ

מסורת הש"ם עם הוספות

ה) מולין מו : ३) [נרכום
ה : וצ"נ], ५) [מעסלווכ
פ"ה מ"ז], ७) חולין
נה : ८) שם מה. עי"ש
ו) שם מב. ९) מנוחות
צד. १०) מעשרות פ"א
מ"א, ט) ה"ז, י) פסוק
במלכים א' ז כו, כ) [עלן
פנט], ४) חולין דף מה
(עי"ש), מ) שם מב.
כ) שם נד. ८) פ"ג וככ
בקהלה רבה פ"יב
ע) ד"ה שיעור.

הנחות הב"ח

תורה אור השלם
א) עשר תעשר את בפי
תבואה ורעד היוצא
השנה שנה שנה:
[דברים יד, כב]

לְיקוֹטִי רַשׁׁ"

שנשפכה בקייזון
בצל פליה נימום נמן
קלומיס צלה ונשפכן
מלטה לופפה ומוקפה
לרטה נמן סקלומיס
ומקרון פיה צמחלה
כולה מלחה ועכצין
חליה ליקנית. דקימין
סימפונא. צלה נימוקן
סקנווקנין. [חולין מז:].

הגהות וציוונים

ה] [צ"ל דתנן] (גליון)
כ] צ"ל נטרפה
(דפ"ר): ג] [צ"ל
כבדור] (גליון): 7] צ"ל
שנתפה (רש"ש) וכ"ז
בדפ"ר: ס] לעיל לה
ע"ב ד"ה ובחוטמו
וחיבות "אפילו במשהו"
הנראה ליתא שם בראש
ולכאורה הוא מיותר
ו] בגם' איתא בוקא
דאטמא ופירש רש"י ז"ל
בוכנא וכן הוא בערונ
(גליון): ז] צ"ל ר' יצחק
בן אלעזר (גליון):

לעזי רשות פלזט"א. פירוש כלום (רכ"י יסעה כנ, ימ ועין רצ"י סנדליין דף קמ ע"ה ד"ה המלרו לו), לדוגמה (מולדת ליון סס) פורמן"א. פירוש לפום גורה, חננית. אינפל"ה. פירוש למפומות להמנפה (עיין רצ"י סוטה דף מ מה ע"ג ד"ה סמיה ככלום סנדנקום וכו') קונטרפה"ט. פירוש לדמה, נלהך דומה נמי רב

לוֹבַה הַגְזֹול

מקורות פ"י קונטאם פיקוד"ז צלע"ז מדות וטוויות לכת
ולג' מטען כנ פלק הנו עוגן (פקים דג מ').
גדי י"ז חולץ תלס חמד לפליק ולי חמלין כוילן חמלינה נח ליהיב
כוילן וחוזי לכתה צו דס לפול ומפני נחניש מקורות ומה צייר

ונלע"ז מדודות וטווזות לקנה
גלו עוכליין (פקהיס דג ע.)
ו' כויל המלחיצה נא ליחיעצ
אניס מקורזלות וממה צייר

ל זה דלאו מצל ר"ז כל"ע וליה ר"ע
דפי. כמוין קרטיס קלטיס כעין גלגול
יען להוֹך נמי צלייתו: וזה ר' חנינה
שייך. ויולא ידי מוצתו צנוטל ומצלך

עילוּכִין קג: י'כמוֹת
ג. קדוּסִין כה: ע"ז כג.
ה. נסָדְלִין מג. קו:
לְרִיּוֹת ט: צְלוּמָות יט.
ו: פּוֹלִין קט.[, ב) [צְבָתָם
ג. ע"צ[, ג) צָס ע"צ,
[צְבָתָם כט: וצ"נ[,
לְעִיל לְמַה[, ו) [לְעִיל
ז[, ז) [לְעִיל ל: וצ"נ[,
לְעִיל לְא., ט) לְעִיל

גליון הש"ם

גמ' וזה ר"ח מטביה
כה ונפיק. עי' ליקמן דף
מו ע"ג מוק' ל"ס המלוג
צ'ו. ודע"ז דף נט ע"ג מוק'
ל"ס נעל: תומ' ד"ה
בשבת וכיו' ומדקה אמר
להבנין. עיין נזוכו צול
ונקלו מזומה צול כי
יעט מקט"ז:

ליקותי רשות

הטו לא מידי. אין להטיכ' על זלם [קידושין כא:ב].
מקורזלות. נקור"ס גלען"ז סי' מ"ד מודעות
ולחמיות לקיןום. מותר ל' הכהנים. נטור ל'
הלוותתו זו חמץ ללה ליטקס
לטלוולינו. באゴז. כל
החת ומלח [שבת פא:ב].
משם ראייה. צממיה
[לעיל כח]. אין אוגדים
את הלוֹבֶב. מה לוֹבֶב
סיניו שופענה כולסו סלפס
המיינס ימל [לעיל לא:ב].
לוֹבֶב צרייך אגד. למגונד
סלפס סמיינס כלהמ' וכוי'
[לעיל יא:ב].

הגהות וציוונים

ה' [צ"ל תניא] (גליון):
ב' צ"ל מטבח ביה
ונפיק ביה. וכן בסמוך.
וכ"ה בר"ף וברא"ש
(רש"ש): ג' [במשנה
שבמשניות ובר"ף
והרא"ש ליתא מלת
תו"ט "בחוט" וע'!
וכן בפיסקא דלקמן
לו' ע"א ליתא]
(גליון): 7] במקורות
הראיות לקינה והוא
המשך דבר הקודם
וחיבת "מקורות" הוא
דבר חדש (דף"ר):
ב' בדף"ר נוסף לאנפולי
וlapsi: ז' ע"פ
המהר"ם: ז' צ"ל או'
להכenis (גליון):
ס' תיבות "לעיל מניה"
צ"ע דהדין דאסור ליטול
קיסם אינו במסכת שבת
אלא בכיצה לג ע"א (בית
ישראל) וכן ליתא בתוס'
וכ"ה בדף"ר: י' [צ"ל
דאן] (גליון):

לעדי ריש"

פיקוד"ש. פילוס
 מדומות (מוסיפות ל"ה
 מקובלות, הגאות
 מסרך"ל לרץ"י צנמ דף
 פה ע"ה), מדות (מוסיפות
 פקחים דף מו ע"ג ל"ה
 הצעיניס), רתנן חד (רט"י
 צנמ דף מג ע"ה).
 לייבויז"ל. פילוס חוט צל
 מצימה, חוט (צל פצמן),
 חכלדק. אווליר"ה.
 פילוס פיך הגדל קצינות
 האדק נכלך קצינו כעין
 לוולי גפינים (רט"י סוכה
 דף נה ע"ה ל"ה מהפילו
 צמיינ), מין נטע השם מה
 צעריס וכחותל וועלתו נה
 יצול נהורף (מוסוף השערון
 עלך קומס ועיין רט"י
 סוכת דף ט ע"ג ל"ה
 קיקופ).

ויתו לא מידי גדוֹלָה בדפוס ועשאו כמיין בריה אחרת פסול אמר רבא שלא שנו אלא כמיין בריה אחרת אבל כבריתו כשר פשוטא כמיין בריה אחרת (תנ"ז) לא צריכא דעבידא דפי דפי איתמר אתרוג שנקבוהו עכברים אמר רב אין זה הדר אני ויהא ר' חנינה מטביל בה ונפיק בה ור' חנינה קשיא מהני' בשלמא מהני' לר' חנינה לך יcano ביו"ט ראשון כאן ביו"ט שני אלא לר' קשיא אמר לך רב י"שאני עכברים דמאייסי א"ד אמר רב זה הדר דהא ר' חנינה מטביל בה ונפיק בה ולרבי חנינה קשיא מתניתין לך כאן ביו"ט ראשון כאן ביו"ט שני אתרוג קטן וכו': אמר רפרם בר פפא ^ג כמחלוקת כאן כך מחלוקת באבני מקורזולות דתניא ^ה בשבת ^ג נ' אבני מקורזולות מותר להכנים לבית הכסא וכמה שיעורן רבי מאיר אומר כאゴז רבי יהודה אומר כביצה: ובגדול כדי שיאהזו וכו': תניא א"ר יוסף מעשה ברבי עקיבא שבא לבית הכנסת ואתרונו על כתפו אמר לו רבי יהודה ^ו משם ראה אף הם אמרו לו אין זה הדר: מהני' ^ו אין אוגדין את הלולב אלא במינו דברי רבי יהודה רבי מאיר אומר אפי' ^ז בחוט במשיחה אמר רבי מאיר מעשה באנשי ירושלים שהיו אוגדין את לולbihן בגימוניות של זהב אמרו לו במינו היו אוגדין אותו מלמטה: גמ' אמר רבא אפי' בסיב אפי' בעיקרא-DDIKLA ^ז וואמר רבא מ"ט דרבוי יהודה קסביר ^ז לולב צריך אגד ואי מיתה מינא אחרינא הוה חמשה מינאי ואמր רבא מנא אמיןא לה דסיב ועיקרא-DDIKLA מינא דlolba הוא דתניא ^ז בסוכות תשבו סוכה של כל דבר דברי ר"מ ר' יהודה אומר אין סוכה נהגת אלא בד' מינים שלולב והדין נתן ומה לולב שאין נהג בלילות כבאים אין נהג אלא בארבעת מינין סוכה שנוהגת בלילות כבאים אין דין אמרו לו כל דין שאתה אלא בארבעת מינין אמרו לו כל דין שאתה דין תחלתו להחמיר וסופה להקל אינו דין לא

לְגַנְגָּה לְהַזְמֵן כִּי מִקְשָׁה לִיהְיָה מִתְחַדֵּשׁ קִימָס
מִצְלֶפְנִיו לְחַזְוֹת צְוּ צְוִיאָה מִקְשָׁה לִיהְיָה צְמֻעַתְהָה לְהַמֵּס לְצָרִי
לְטַלְטַלְתָּלְלָה חֲנִיסָה מִקְוָרוֹלוֹתָה הַלְּהָה נְפִי צְחִיאָה יְכוֹלָה לְהַעֲלוֹתָן לְגַג מַעַלְתָּה
הַזְמָת הַזָּהָב צְעִי לְמִימָר לִיונָה לְהַפְּצָלָה לְהַזְמֵין וּמִמִּיקָּדְשָׁה מְזֻזָּה דְּהַיִן
הַזְמָת קְוֹצָעָה מִקְוָס וְהַגְּדָלָה לְהַמְּלָאָה לְיִנְלְיָה הַמֵּס הַס יְצָאָה לְזָוָס קְזֹעוּת
לְצָרִית הַכְּמָלָה מִלְּהָה כִּיד הַמֵּס נְצָדוֹת הַיִּלְיָה לְמִקְוָס רְחוּקָה וְנוֹלָה
לְהַזְמֵין מַעַלְתָּה צְבָת הַגְּלָה לְדִיאָן דִּישָׁה לְזָוָס קְזֹעוּת צְבִית הַקְּפָלָה הַלְּהָה
הַס כְּנָהָרָה וְצָמָה כְּיֵן דְּנִפְיִיצָה צְנִי הַצָּבָת דְּהָוָה צְקָלִי לְהָוָה לְהַגְּפָלָה
יִצְחָק : **דִּסְבִּיב** וּעֵיקָרָה דְּדִיקְלָה . מְכַהֵּן קְשָׁה נְפִי תְּקוּנָתָלָם דְּפִי
כָּל צָעָה (פְּקָדִים דָּף נֶעֱ). דְּתָנָן הָלָוָה יְלָקָות צְהָלָס יוֹתָה צָהָן יְדִי חַזְמָתוֹ
צְפָקָה וּקְחַצִּיכָּה חַלְחִינָה וּמְפָלָה צְגָמָלה הַזְוֹתָה לְדִיקְלָה וּפִי צָס צָהָן
יִצְחָק הַמְּלִיאָה הַמֵּס מִהָּה מִין זְרָעִים הַקְּרָבָה מִרְוּלָה מִין זְרָעִים : **רַבְּ**
לִיהְיָה הַלְּדָרְצִין צְפָ"ק (דָּף יָבָ) צְהָלָמָפָךְ מְגַלְנָךְ וּמִיְקָנָךְ צְפָקָוָת גּוֹלָן
הַפִּילָוָה מְהַלְצָעָת הַמִּינִיס כְּגַ�ן צְעָזָה מִהָּס כְּלִי הַוְּ פִילָוָת דְּקָלָה דְּצָעָעָן דְּ
לְהָס יְלִפִי מְדָלִיתְקָאָה קְוָכָה נְמִיגָה דְּלָהָה צְיִיךְ נְהַקְצָוָה הַיְיָ מִהָּה חַגִּיגָה צָעָה
יִלְיָה יְסֻודָה צְפָ"ק (דָּף יָבָ) צְנָמָלִיס צְהָן צָהָס דָ' וּקְתָנִי וּמוֹדָה לְיָמָי
פְּקָדָל נְזָוָן פְּקָולָת גּוֹלָן וַיְקָצָב כְּלָפִילָה צָס צְקָוָתָלָם וּקְהָמָל דְּמוֹדָה
מִהָּה אַגְּזָזָל וּפְסָלָמָזָה

וְמִינּוֹ: וּמַאי טעמא. צעדי מינו כיוון
הַתָּרְגּוֹדָם מִן הַמְּוֹהָה: וְאֵי מִיהִתִּי
סָכֶל תּוֹקִיף: אַלְאָ בָּאֲרָבָעָת מִינֵין
וּעֲלַצָה (דָבָר מַגְנִיטִי). יְלֵפִין מַקְרָבָה לָוְלָבָה
: אָמְרוּ לוּ בְּלֵדֵין קְזִיז שָׁאַתָּה דָן
אִינּוֹ דָין. קָל וּחֲוָמֵל צְהַתָּה מִמְחַלֵּל
בִּיאַתָּה לוּ חֲוָמֵל הַמְלָאָקֵץ קְזִיז מִן הַקָּל כְּגַ�
מְלָאָקֵץ וְהַצְהָתָה צוֹ אַטָּה נַחַפֵּץ לְהַקָּל
וְעַלְיוֹ חֲוָמֵל וְהַתָּה מַצְיָה עַלְיוֹ קָל:
לְמַ

בדקל ובכלה מצטמע ששה מין הילן
אלא בארכעת מינין שבולוכב. ולית
להין ממקlein נדלר השמקל טומחה
ד ריו ולמן דהמאל סוכות ממץ עזו
מיהלצעת חמיניס והה דהיפלייגו ר'ם
אל שמנית פקל חד ציינן למסמע
די יהודא צפcolaת גולן ויקב לי נמי

רביינו חננאל

עקביא אמרה. גידלו
בדפוס אוקימנא אף
עשהו דפי דפי כgon כפ
מורובע אם הוא כבריתו
כשר ואינו פסול אלא אם
עשהו כמין בריה אחרת:
איתמר אחרוג שנכובחו
עכברים אמר רב אין זה
הדר כלומר פסול הוा.
וואהשין והא ר' חנינא
מטבל ביה ונפיק ביה היה
חוותך חתיכה מן האטרוג
וأكلלה והיה יוצא י"ח
בನשאר וואעפ' שהתר
מןנו לר' חנינא קשיא
מתני' דתנן ניקב וחסר כל
שהוא פסול. ושנין
אליבא דר' חנינא מתני'
דקתי חסר כל שהוא
פסול ביו"ט ראשון שהוא
מן התורה ור' חנינא כי
זהו מטבל ביה ונפיק ביה
בשאר הימים זולתי היום
הראשון. אלא לר' הא
דר' חנינא קשיא ליה
ושנין לא פסיל רב אלא
בנקייה עכברים דמאייס
אבל נקייה בן אדם לא
פסיל. וא"ד אטרוג
שנקובחו עכברים אמר
רב אין זה הדר. פי'
בתימה כלומר הדר הוא
זה וכשר דר' חנינא מטבל
ביה ונפיק אלא מתני'
דקתי חסר כל שהוא
פסול קשיא עליהו ושנין
מתני' ביום ראשון דבר ור'
חנינא בשאר הימים וכייל
כוותיהו: מתני' שיעור
אטרוג קטן ר"מ אומר
כאגוז ר' יהודה אומר
ככיצה ובגדול כדי
שיאחו שתיהן בידו
אחדת. פי' כדי שיאחו
הatrוג ועמו לולב בידו
אחדת ואם הוא האטרוג
גדול שאין ידו יכולה
להחזיק עם הלולב בכת
אחדת פסול האטרוג. ור'
יוסי אמר אף' בכ'
ידיו. והלכתא בר' יוסי
ולא עוד אלא דהא ר'
עכברא. חמי בזבזת ר' ר' ר' ר'

על קיבא קאי כוותיה. וכן חלוקין באבני בית הבסא דתניא ובסבת מותר להכנס ג' אבנים מקורזלות בבית הכסא וכמה שיעורן ר' מאיר אומר כאנו ר' יהודה אומר כביצה וקיעיל כר' יהודה: מתני' אין אוגדין את הלולב אלא במינו כר'. אוקמא רבא בסיב ועיקרא דידיילא מין לולב הן ומותר לאגוד בהן דדייק מדרנן מסכין בנסרין דברי ר' יהודה ותניא ר' יהודה אומר סוכה אינה

תורה אור השלם
בפטת תשבו שבעת
ימים כל הארץ
ישראל ישבו בפטת:
ויקרא כט מ